

Denken aan.....

“Denkend aan Holland” is het begin van “Herinnering aan Holland” van Hendrik Marsman (1899-1940). Herinneringen, denken aan.

Ik dacht aan die regels toen ik in de krant las dat we weer eens “Dag van.....” hadden. We struikelen tegenwoordig contant over “ een dag, week, maand of jaar van” Dat is niet alleen bij ons zo, want wereldwijd denken we ons suf over allerlei onderwerpen. We zijn over het ene thema nog niet uitgedacht of het volgende doet al een aanval op onze hersenpan. We denken niet alleen aan de dieren op Wereldierendag, maar ook aan de hiv – patiënten op Wereld Aidsdag. Dat zijn zinnige en memorabele onderwerpen, maar wat denkt u van de ‘Wereldhumanismedag’ of de ‘Dag van de Vlaamse gemeenschap’? Zouden de volgelingen van Desiderius Erasmus of onze Zuiderburen nu serieus denken dat ik een hele dag aan loop, zit of sta te denken? Moet ik dan van Desi weer eens zijn ‘Lof der Zotheid’ weer gaan lezen? En bij onze Zuiderburen aan hun frieten of aan hun bieren? En waar zou ik dan het meeste goesting in hebben? Aan ‘Valentijnsdag’ doe ik niet, want dat is over komen waaien uit Amerika en de ‘Dag van de Duitse gemeenschap in België’ trekt me ook niet. Ik heb wel iets met Duitsers, maar niet in België. En trouwens als ik aan die Belgische Duitsers of Duitse Belgen denk, denk ik aan de definitie van een Limburger. Weet u wat de laatste is? Ik heb het niet van mij zelf, maar van een onvervalste Limburgse, die een burgmeesterende broer heeft, die bij een ontploffend vuurwerk echt zijn mannetje stond. Kort gezegd is een Limburger “ een slecht Duits sprekende Belg, die denkt dat hij in Nederland woont.” Hè, hè, het hoge woord is eruit.

De “Internationale dag van de Vrede” vind ik een goed onderwerp om over te denken, maar wat moet ik met de ”maand van de appeltaart”? of de “week van de sprekende pop”? Kijk, er lopen genoeg Jannen Klaassen rond op deze aardkloot, maar ik ga dan toch niet een hele dag aan die schertsfiguur lopen denken! De ‘Dag van de Oudere” kan ik natuurlijk niet overslaan, maar steun en zucht dan niet over m’n knikkende knieën, mijn kapotte rollator of m’n jeukende tenen. Nee, ik denk dan aan het feestje dat onze eigen KBO organiseert met een gezellige pot bingo, een Zeeuwse klederdrachtshow en een natje en een hapje. Van Vaderdag ben ik echt niet wild, want in mijn jonge vaderjaren kreeg ik van mijn zonen een sigaar van f 2,50 van het merk “Trek je rot” en die moest ik ook nog lekker vinden. Dan was ik letterlijk de sigaar. Aan de Hondsdagen doe ik al helemaal niet en de ‘Dag van de Verenigde Naties’ trekt me ook niet. Naties genoeg, maar verenigd? Ho maar! Knokken kunnen ze en ruzie maken, maar zich verenigen? Praten kunnen ze wel ergens over, maar iets zinnigs zeggen? Dat is niet hun sterkste kant. Gelukkig hebben ze in New York, waar ze zich dan verenigen om ergens over te praten onder het genot van een hapje en een drankje. En wij zouden als wereldburgers ons een hele dag moeten afvragen wat die Naties allemaal bepraten. .

“De dag - week - maand - jaar van? Niet mijn favoriete onderwerp. We hebben al genoeg aan onze eigen besognes en willen dan ook nog een hele dag denken over de ‘dag van het gebroken geweertje’ of de ‘dag van de recreatie’. Dat vindt u twee vreemde onderwerpen? Ik ook, maar veel van die ‘dagen van’ hebben ook van die onderwerpen, waar ik mijn gedachten niet bij kan houden. En soms wil ik mijn hoofd wel eens fris hebben en nergens aan denken. In Carnavalstermen noemen ze dat “je verstand op nul zetten” en soms moeten we dat echt eens doen. Gewoon genieten van het leven en nergens aan denken, want morgen komt er weer een dag, waar we aan kunnen denken. En gedenkwaardige dagen hebben we al genoeg in ons leven, daar hebben we geen ‘dag van’ voor nodig..

Reageren? a.dekok@kbgoes.nl

Augustinus

